

at det ærede Medlem enten maa hylbe det Darwinistiske System eller et andet; thi det er jo klart nok, at han mente, at de ikke vare Kjød af vort Kjød og Blod af vort Blod, og at de ikke vare i Slægtskab med os. Jeg har nu en anden Opfattelse end denne til Trods for, at jeg ikke har levet blandt dem; jeg er overbevist om, at hvis jeg havde levet blandt dem, vilde jeg dog ikke være kommen til den samme Opfattelse om dem som det ærede Medlem, og jeg skal sige hvorfor. Jeg tror, at jeg kan godtgjøre, at man ikke behøver at komme til de Anstuelser som dem, det ærede Medlem fra Sørgsbjerg (Stürup) er kommen til; thi for det Første er det jo ikke sagt, at Negrene paa St. Croix ere som Negrene i Venezuela. Jeg har ladet mig fortælle af Folk, der kjende Tilstandene i Venezuela og paa St. Croix, at i Venezuela blive Negrene behandledes endnu værre end paa St. Croix, at de staa afkillig under dem, og at Beboerne i Venezuela ere af en ganske eiendommelig Bessaffenhed, der ikke taler til Befolkningens Fordel. Det kan undskyldes det ærede Medlem noget, at han væsentligst kjender Negrene i Venezuela, og vel fortæller han, at der kommer Afkillige til Venezuela fra St. Croix, men det kan jo have truffet sig saa, at det ikke har været af de bedste Individuer, thi det er jo som oftest Tilfældet, at det ikke er dem, der vandrer ud. Jeg skal tage et ganske nærliggende Exempel. Naar det ærede Medlem hævdede saa stærkt, at han var overbevist om, at Negrene kun egnede sig til at staa under Kommando, ikke egnede sig til at være Selveiere i nogen Maade, saa vil jeg spørge det ærede Medlem, hvorledes Tilstanden var her i 1780? Havde man da ikke den samme Mening om Bønderne? (Vidsigelse). Jo, man havde Skulde ærede Medlemmer ikke kjende et Ordsprog der lyder saaledes: „Var Bønden ikke bunden, var han værre end en Hund“. Det er et Ordsprog, der dengang lød, og en ansæt Statsmand sagde endog saa: „At løse Bønden vilde være at ryste Staten i dens Grundvold. Jeg siger ikke, det er Alle, der havde den Anskuelse; men der var mange ærede Medborgere, der havde den samme Anskuelse om Bønder som den, det ærede Medlem har om Negre paa St. Croix. Jeg tror ikke, at det kan modbevises; det kan historisk godtgjøres. Men jeg skal gaa videre for at bevise, at man ikke behøver at faae den Anskuelse om Negrene som den, det ærede Medlem har om dem, selv om man har boet iblandt dem. Det ærede Medlem nævnte en Forfatterinde, som han rigtignok tillod sig at karakterisere paa en egen Maade. Det er blevet beviist fra anden Side, at denne Karakteristik var temmelig løs. Jeg skal ikke komme dybt ind paa det, men jeg skal henviser til, hvad der er foregaaet i Nordamerika. Ærede Medlemmer vilde være vidende om, at Negrene i Nordamerika havde Stemmeret, og ærede Medlemmer vilde maaste ogsaa vide, hvor ufjælig

glade og taknemlige Negrene sølte sig ligeoverfor Lincoln. Jeg tror, at det ærede Medlem, der har boet i Venezuela, er bekendt med de Kampe, som baade mundtlig og skriftlig ere foregaaede i den Anledning. Det er ikke ubekendt, at der i Sydamerika blandt dem, der forsvare Slaveriet, er mange, der have den samme Anskuelse som det ærede Medlem; det er ganske sandt; men det er ligesaa sandt, at der i Nordamerika gjør sig en hel anden Opfattelse gjældende, navnlig den, som Præsident Lincoln gjorde sig til Talsmand for. Denne Hædersmand, saavel som den Strøm, der har ham frem, havde nemlig den ganske modsatte Opfattelse af det Forhold. Man kan altsaa meget godt leve blandt Negrene og ikke komme til en Opfattelse som den, det ærede Medlem er kommen til; det maa han vide; han maa ikke tale saaledes til os, fordi han har levet blandt dem; derfor har han ingen nærmere Berettigelse til at have en Mening om det; det kunde være Tilfældet, naar Alle kom til samme Anskuelse, som han er kommen til; men nu er det jo bekendt nok, at man navnlig for de nordamerikanske Fristaters Vedkommende er kommen til en ganske anden Anskuelse; men det skal jeg imidlertid ikke nærmere komme ind paa. Jeg tror, at det ærede Medlem forsaavidt har gjort Negrene en ret god Tjeneste; han har vistnok bidraget Sit til, at vi maaste komme til at faae en lidt mere indgaaende Forhandling om denne Sag, end vi ellers havde faaet. Jeg skal ganske oprigtig sige til det ærede Medlem, at jeg, siden jeg har hørt ham, har tilladt mig at tale med Folk, der have levet blandt Negrene, og som jeg ikke tror staa tilbage for ham i Intelligentia. — Jeg vender mig imidlertid nu til den ærede Finansminister. Han sagde, at det ikke var blevet tilstrækkelig begrundet af mig, at der ikke var Lighed for Æden paa de vestindiske Øer. Jeg skulde maaste have udtrykt mig paa en lidt anden Maade; jeg skulde maaste have sagt: „Det er i alt Fald tilstrækkelig oplyst om de Øide, at de faae Lov til at overtræde Loven; men paa den anden Side er det oplyst, at Negrene ikke faae Lov til at overtræde den. Det, tror jeg, er tilstrækkelig oplyst; thi i Kommissionens Betænkning vil man jo se, at, naaget Arbeidsregulativerne ere bindende for begge Parter, baade Øide og Sorte, blive de dog ikke overholdte af de Øide, og disse blive ikke dragne til Ansvar for Overtrædelse af Loven. Der staaer vel i Kommissionens Betænkning, at der blev anlagt nogle Sagsmaal mod de Øide, og — staaer der videre — at ved nogle deraf følgende Domme bleve Lovovertræderne straffede med Bøder, men de senere i den Anledning reiste Sager bleve henlagte, fordi man vilde oppebie Sværjættelsen af den allerede i flere Aar nærede Tante om Oprettelse af eet eller flere Fællesskuffertogier paa St. Croix. Altsaa siges det ganske oprigtigt, at man henlagde